

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Ringer Lajos dr.*

Cím: *Budapest - fürdőváros*

Forrás: *Budai Napló*

App.

1932. I. 1.

(Idő) (Köt. v. füz.) (Old.)

Osztályozás

Tárgy

613.41

Hely

Idő

"1932"

Személy

Budapest-fürdőváros

Ringer Lajos dr.

Mint a gyöngé diákkal a tanárja, úgy velünk a gazdasági sors hányszor iratja le ezt a szót, hogy „Budapest — fürdőváros”; büntetésül, mert a szóban rejlő országboldogító és fővárosmentő gondolat leckéjét nem tudtuk.

Most megint röjjük ezt a szót, lehet megint csak üresen, büntetésül, irkatölteléknek.

Fővárosunk gazdasági ügyosztálya — ahová a fürdők tartoznak — úgy látszik, ambicionálja, hogy a „fürdőváros” körüli mozgás legyen, ha nem is idegen — legalább akta-forgalommal. Erre mutat az a terve, hogy a fürdők városi gazdálkodását váltsa fel a magánkezelés, amit azután egy évtized múlva újból visszaváltson a köz, a Margit-sziget módjára.

Ezt a szöveget jelzik a beérkezett fürdőbérleti ajánlatok. Ebben a légvontatban kérjük az ügyosztályt, tudatában van-e annak, hogy a „Fürdőváros” gondolatát nem viszi előbbre sem az afféle átcsoportosítás, sem kezelési átforgalmazás, mert a „Budapest fürdőváros” egy arra született eljövendő polgármesternek, egy szerencsésen ezen kérdésre fundált többségi pártnak, egy speciálisan ennek a kérdésnek megoldására kreált minisztériumnak és erre hivatott miniszterének vagy diktátorának és így magának, valamelyik nagy gazdasági értékű kormányának, szóval az egész országnak programja.

Nézetünk szerint az ügyosztálynak nem az ilyen gazdálkodási patiencajáték a feladata, hanem igenis a „Budapest — fürdőváros” név alatt ismert goliát program megvalósításának előkészítése.

Ha ezt vállalja és eredményt mutat fel, a fürdőváros népének hálája el nem marad.

A Fürdőváros program legelső megállapítása legyen az a — szinte a természettől adott — vonal, amelyen a jövő fürdői, egymásba, a Dunába és a Dunamenti hegységbe fogódzva, délen a speciális női-sós fürdőn, feljebb a Szent Gellért, a Rudas- és Rác-, a Király, a Szent Lukács és Császár és az ezekkel együttes megoldást váró Margitsziget fürdőkon át, a Hungária-híd vonalába kerülő Schmidt-féle Attila parkkal és az erre támaszkodó nemzetközi munkás gyógyhellyel, majd keletre hajolva a főváros week-end-szerű, döbbenetes arányú telepéül hivatott Római-fürdőn át a sport és strand életet szolgáló Római-parton — elhelyezkednek.

A fürdővonal megállapítása után egy szabad látkörű hydrologussal, megfelelő furások útján — az ügyosztály főleg a mai természetes feltörő helyeken határozta meg a várható vízmennyiséget, annak hőfokát és összetételét és adjon ezzel alapot szakértő orvosainknak, annak megállapítására, hogy Budapest — fürdőváros

nennyi és milyen gyógyvizekkel fog rendelkezni és mekkora fürdőtelepet fog elbirni.

Amíg ez a fürdővonal és ez a forráskataszter megállapítva nincs, a fürdőprogram megrögzítésére gondolni sem lehet, de viszont addig a most meglevő technikai és adminisztratív adottságokat bolygatni sem szabad.

Caveant consules! nehogy a „Budapest fürdőváros” gondolatából sarjadjon, példátlanul álló lehetőségeket ügyosztályi törpe, vagy falusias alkotások maguk alá temessék és megfojtsák!

Ne markolja az ügyosztály azt, amit fogni képtelen.

Már a római időkben a világ országútja mellett fekszünk és ezen az uton lehet emporra jutni, is alapítani.

Annyi bizonyos, hogy a mai háborús-béke megszűntével a világ betegéi új orientációk szerint fognak gyógyulás céljából elhelyezkedni és az is bizonyos, hogy ebben az orientációban fővárosunk fekvésével, kulturális és tudományos felkészültségével, orvosi karával, a gyógyászat orvosságos kincseit jelentő hévízeivel, gyógytényezőivel, fürdő kategóriáinak imponáló sokaságával és majdan modernségével és az ezen alapuló alkalmazkodással, népességének jó kedélyével és rátermettségével — a legkedvezőbb esélyek mellett veheti fel a versenyt bármely régi, vagy új fürdőhellyel, úgy, hogy ez az óriási városprogram bármelyik hozzáértő vállalkozó szemében a biztos rentabilitást igéri.

És ez a lényeg!